

Arrest

nr. 75 933 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 30 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. STROOBANTS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Magadia Kazir Taluk in Chittagong District te Bangladesh. Uw vader was lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) sinds het ontstaan van de partij. Daarom werd u ook lid van BNP. In 2009 werd u verkozen tot secretary van de lokale BNP afdeling. Op 25 juni 2009 werd uw vader vermoord door leden van de AL (Awami League) omdat hij goede banden had met S.K.C., die bekend staat in Bangladesh als een verrader omdat hij ten tijde van de onafhankelijkheidsoorlog de kant van Pakistan koos. Enkele maanden later organiseerde u een protestactie tegen de moord op uw vader. Op hetzelfde moment had AL ook een vergadering vlakbij de lokatie waar de protestactie plaats vond. Die dag werd een zekere L. van de AL gedood. Er werd een klacht ingediend wegens moord door leden van de AL. U verliet uw dorp en u verbleef nog een tijdje op andere plaatsen in Bangladesh. U kende een persoon in de haven van Chittagong die u hielp met het verlaten van Bangladesh. Hij zorgde ervoor dat u aan boord geraakte van een schip. U verbleef ongeveer één maand op dit schip. Op 24 oktober 2010 kwam u aan in België en op 25 oktober 2010 vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legt u twee doktersbriefjes voor.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw relaas. Uw relaas zit vol onduidelijkheden en incoherenties. Eerst verklaart u dat u uw dorp Magadia Kazir Taluk verliet op 30 oktober 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Later verklaart u dat u Bangladesh verliet op 20 september 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit kan uiteraard niet, en u merkt dit snel wanneer de tolk de data op een blad schrijft. U zegt meteen daarna dat u uw dorp niet op 30 oktober 2009 verliet maar op 30 januari 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer u meteen daarna gevraagd wordt om die twee data opnieuw te geven nadat het blad van de tolk wordt omgedraaid verklaart u dat u de exacte data niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Ook wanneer u gezegd wordt dat maand en jaar volstaan kan u enkel verklaren dat u het zich niet meer kunt herinneren. U wordt ermee geconfronteerd dat het merkwaardig is dat u het zich niet meer herinnert aangezien u in het begin van het gehoor wel twee exacte data gaf. Daarop verklaart u dat uw geheugen niet werkt. Meteen daarna argumenteert u dat u medische problemen hebt en dat u stress hebt en dat u daarom niets meer kan onthouden sinds enkele weken (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Later tijdens het gehoor gebruikt u nog enkele keren het argument dat u diabetes hebt wanneer u zich zaken niet meer kan herinneren. U legt een doktersattest voor om te bewijzen dat u diabetes hebt (groene map, punt 1). Het CGVS hecht geen geloof aan de verklaring dat u omwille van diabetes geheugenverlies lijdt. U slaagt er tijdens het gehoor in om heel wat exacte data op te sommen die niets te maken hebben met uw problemen: de datum waarop u huwde, de geboortedatum van uw twee kinderen, de datum waarop uw vader stierf en de datum waarop uw moeder stierf (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U slaagt er ook niet in om vragen te beantwoorden die minder op feiten en meer op ervaring gericht zijn. U weet niet wanneer u laatst contact had met uw vrouw. Wanneer dan gevraagd wordt in welke situatie of context u uw vrouw voor het laatst zag kan u enkel verklaren dat uw geheugen niet meer werkt (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Het is merkwaardig dat u dit niet weet. U kan ook geen antwoord geven op de vraag waar u verbleef in Bangladesh nadat u uw dorp verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het is merkwaardig dat u zich daar helemaal niets van kan herinneren, zeker gezien u eerder in het gehoor nog verklaarde dat u bij uw schoonouders in Chittagong verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt verklaart u dat u het zich niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het CGVS hecht geen geloof aan uw politiek profiel. U verklaart dat u lid bent van BNP. Wanneer u wordt gevraagd waar BNP voor staat antwoordt u 'Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit klopt niet, het is 'Nationalist' Party in plaats van 'National' Party (blauwe map, punt 1). U slaagt er niet in concrete standpunten van de BNP op te sommen. U verklaart enkel dat BNP goede dingen deed zoals de straten ontwikkelen. Wanneer u gevraagd wordt waarin BNP verschilt van andere politieke partijen kan u enkel stellen dat BNP van AL (Awami League) verschilt. Wanneer u gevraagd wordt naar verschillen in ideologie of politieke standpunten verklaart u dat u het niet weet en dat u diabetes hebt. U verklaart zelf dat u niets weet over de ideologie van BNP en dat u slechts werkte op een laag niveau (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U kan enkel verklaren dat BNP pro islam is nadat u gevraagd wordt wat de visie van BNP is op islam en religieuze minderheden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U bent bovendien niet gaan stemmen en u hebt ook nooit uw stemkaart (nationale identiteitskaart) opgehaald, wat erop wijst dat u weinig gemotiveerd was om te stemmen. U haalt telkens aan dat u ziek was, zowel bij de verkiezingen en bij het ophalen van de stemkaart (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is weinig waarschijnlijk dat u in de langdurige aanloop naar de verkiezingen nooit in staat was om uw stemkaart af te halen enkel en alleen omdat u diabetes hebt. Dit alles doet vermoeden dat u weinig banden of affiniteit had met BNP. Het CGVS hecht geen geloof aan uw verklaring dat er een rechtzaak tegen u loopt. U verklaart dat de rechtzaak voortvloeide uit een

protestactie die u organiseerde in het kader van de dood van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaart dat u het dorp verliet meteen nadat de zaak werd ingediend (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) en dit was ongeveer een vijf tot zes maanden nadat uw vader stierf (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt waarom u pas enkele maanden na de dood van uw vader een protestactie organiseerde verklaart u andermaal dat u het niet eerder kon omdat u ziek was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U lijkt uw ziekte telkens te gebruiken wanneer het u goed uitkomt als antwoord op een vraag. Bovendien blijft het merkwaardig dat er niet eerder een protestactie tegen de dood van uw vader werd opgestart door andere leden van BNP en dat u enkele maanden na de dood van uw vader nog een protestactie tegen zijn dood organiseert. U hebt weinig kennis over de rechtzaak. U weet niet wat de naam is van de mensen die een klacht tegen u indienden, u weet niet sinds wanneer deze rechtzaak tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), u weet niet of er andere verdachten waren, u weet niet wie de officer in charge is in de rechtzaak en u weet niet of er al arrestaties waren in deze zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U hebt geen enkel idee hoe het gesteld is met de recente ontwikkelingen in uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Er is nochtans geen enkele reden waarom u geen advocaat kan inhuren in Bangladesh die voor u documenten opvraagt in verband met uw rechtzaak. Het feit dat u dit niet doet is merkwaardig gezien u het land verlaten hebt omwille van die rechtzaak, en het gebrek aan interesse ondermijnt uw vrees. U hebt bovendien, toen u nog in Bangladesh was, nooit geprobeerd om uw onschuld te bewijzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U kon dat niet volgens uw verklaring omdat AL de regerende partij is en omdat u lid bent van de oppositie (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Ten eerste, klopt het niet dat u uw onschuld niet zou kunnen bewijzen. U werd tijdens de moord op L. omringd door tweehonderd tot driehonderd leden van uw eigen partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Er waren dus genoeg getuigen om aan te tonen dat u onschuldig bent. Ten tweede, ondermijnt het feit dat u niet eens uw onschuld probeerde aan te tonen, buiten beschouwing gelaten of het nu vruchtvol zou zijn of niet, de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan. U legt geen enkel document voor dat het tegendeel aantoonde. Ondanks dat u nog contact hebt met een vriend in Bangladesh legt u geen enkel identiteitsdocument voor. U legt geen enkel document voor dat gerelateerd is aan de verklaringen in uw relaas. Het dokterbriefje dat u voorlegt bewijst enkel dat u diabetes hebt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als "Eerste middel" de "Schending van artikel 30 van de Grondwet; schending van artikel 51/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van het grondgebied; schending van de rechten van de verdediging; schending van het fair play - beginsel; schending van de zorgvuldigheidsplicht" in. Verzoeker argumenteert dat de proceduretaal het Nederlands is en hij, noch zijn raadsman, werden ingelicht over het feit dat het interview zou plaatsvinden in het Engels.

2.3. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die

worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Dit onderdeel kan derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

2.4. Verzoeker gaat er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Hij werd overeenkomstig artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 ervan in kennis gesteld dat de gehele procedure in het Nederlands zou verlopen (administratief dossier, stuk 17). De verschillende verhoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. Voormelde wetsbepaling regelt enkel het taalgebruik bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag. Het wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Artikel 51/4 is niet geschonden omdat het interview zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij het interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen – het Nederlands – is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 correct werd toegepast (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897).

2.5. Waar verzoeker wijst op een gebrek aan *“controle over de kennis van de taal van de persoon die het interview afneemt”* en *“controle of de interviewer de tolk voldoende begrepen heeft en een juiste vertaling heeft neergeschreven van het gezegde”* kan verzoeker bezwaarlijk menen dat het CGVS een tweede tolk-controleur moet voorzien om de vertalingen tussen de gezegden tijdens het CGVS-verhoor en de neerslag ervan, bijkomend te verifiëren. Daarbij dient te worden herhaald dat het verhoorverslag van het CGVS wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van verzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Het wordt niet voor akkoord ondertekend door de vreemdeling en maakt geen authentieke akte of proces-verbaal uit. Niettemin geniet het, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoeker blijft overigens theoretisch nu niettegenstaande hij met concrete en pertinente gegevens mag bewijzen dat hetgeen werd neergeschreven op een andere manier gezegd werd, hij de feiten zoals weergegeven in de bestreden beslissing niet betwist.

2.5.1. Ten slotte is het argument *“men mag er zeker niet van uitgaan dat elke advocaat de Engelse taal voldoende machtig is hem in staat stellende een interview van 4 uur te volgen”* evenmin gegrond nu verzoeker ter CGVS-verhoor werd bijgestaan door zijn advocaat die geen bezwaar heeft geuit tegen het verhoor zonder een tolk Engels – Nederlands, noch te kennen heeft gegeven dat haar kennis van het Engels onvoldoende was om de belangen van haar cliënt te kunnen verdedigen. Verzoekers advocaat heeft zich bovendien na de beëindiging van het verhoor louter beperkt tot de opmerking *“Dit interview is in het Engels in de Nederlandse procedure”* zonder ook thans nog, concrete elementen aan te brengen waar er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. De opmerkingen in het verzoekschrift zijn dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd en louter hypothetisch.

2.5.2. Artikel 30 van de Grondwet stelt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en enkel kan worden geregeld door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift nalaat de aangevoerde schending van artikel 30 van de Grondwet uit te werken. In zoverre dit onderdeel van het middel al ontvankelijk is, wordt niet aangetoond dat voormelde grondwettelijke bepaling in casu geschonden zou zijn.

3. Verzoeker roept als *“Tweede middel”* de *“Schending van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelinge; schending van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht”* in.

3.1. De motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden

beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er als lid van de BNP geïdendeerd werd door leden van de Awami League (AL), hij zou vervolgd worden wegens moord omdat leden van de AL een klacht tegen hem hadden ingediend nadat hij een protestactie georganiseerd had.

4.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

4.3. Verzoeker heeft echter geen enkel nuttig element neergelegd ter adstructie van zijn asielaanvraag. Verzoeker laat na elementaire gegevens aan te tonen zoals zijn voorgehouden identiteit, terwijl het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure en verzoeker ertoe gehouden is de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker staft evenmin zijn asielmotieven. Voor zover verzoeker in Bangladesh gerechtelijk vervolgd werd voor moord kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit kan aantonen. Dit is echter niet het geval en verzoeker biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring.

4.4. Dat verzoeker zijn asielrelaas niet aantoont, klemmt temeer nu zijn verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen. Verzoeker bleek immers manifest onwetend te zijn over de kern van zijn asielrelaas. Verzoeker wist niet sinds wanneer hij wordt vervolgd, noch of er andere verdachten worden vervolgd, noch wie er tussenkwam in zijn zaak, noch hoe de zaak verder evolueerde en wat de actuele stand in de procedure is (gehoorverslag CGVS, p.9-10). Verzoeker maakt evenmin zijn activisme voor de BNP aannemelijk, nu hij de ideologie van de partij niet kon toelichten, zelfs de naam van de partij niet correct kon geven.

4.4.1. Waar verzoeker aanvoert inzake zijn foutieve weergave van de volledige naam van de partij dat *“Het feit dat de volledige naam van BNP vertaald werd als “Bangladesh national party” toont daarenboven niet aan dat het verzoeker was die “national” in plaats van Nationalist party zegde. Dit kan immers aan de vertaling liggen. Aangezien nagenoeg geen andere vragen over BNP werden nagenoeg niet gesteld, kon dit niet verder geverifieerd worden”*, dient te worden vastgesteld dat deze Engelstalige naam niet vertaald diende te worden. Volledigheidshalve kan worden vastgesteld dat er aan verzoeker gevraagd werd of hij de tolk voldoende begreep en verzoeker bovendien de gelegenheid kreeg om problemen te melden en opmerkingen te maken, ook aangaande de tolk, maar dit niet noodzakelijk heeft geacht. Bovendien blijkt uit het CGVS-verhoor dat verzoeker de tolk wel begrijpt en kan volgen maar de antwoorden schuldig blijft. Verzoekers argument dat hij vooral was *“aangetrokken door de goede werken die BNP doet”* doch *“Hierover werden geen vragen gesteld, zodat verzoeker niets kon zeggen over de aspecten van BNP die hij wel goed kent”* mist grondslag nu uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker wel gevraagd werd waarom hij zich had aangesloten bij de BNP, wat hij zo goed vond aan de BNP, wat hij beter vond aan de BNP in vergelijking met andere partijen, welke concrete politieke standpunten de BNP aanhangt, wat de ideologie is van de BNP, wat er in het partijprogramma staat, wat de visie is van de BNP op de Islam en op religieuze minderheden, doch verzoeker niet verder kwam dan te herhalen dat hij vond dat de BNP *“veel goede dingen deden”* en *“verschilt van de Awami League”*

(gehoorverslag CGVS, p.5-6). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk overtuigen waar hij meent onvoldoende te zijn ondervraagd over de BNP, laat staan dat hij niet de kans gekregen zou hebben om een band met de BNP aannemelijk te maken of dat hij de tolk niet begreep.

4.4.2. Verzoeker legde twee medische attesten neer waaruit blijkt dat hij lijdt aan Diabetes type 1 en hiervoor medische opvolging behoeft en een lichte maaltijd kan nodig hebben tussen de maaltijden om hypoglycemie te vermijden. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker algemene informatie van het "Diabetes Fonds" inzake de invloed van diabetes op de werking van de hersenen. Hieruit kan echter bezwaarlijk besloten worden dat verzoekers geheugen omwille van zijn diabetes dermate is aangetast dat hij niet in staat is om eenvoudige vragen over zijn eigen leven en ervaringen te beantwoorden, temeer nu verzoeker niet aantoont dat hij behoort tot de specifieke diabetes patiënten (gevorderde leeftijd en/of bijkomende fysieke incidenten of lichaamsgebreken). Verzoeker ontkent overigens dat de talrijke hiaten in zijn politieke verklaringen te wijten zijn aan het feit dat hij aan diabetes lijdt en geeft zelf toe "*Ik weet niets van de ideologie van BNP*" (CGVS-verhoor p. 7). Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij niet over de verstandelijke capaciteiten beschikte om zijn asielmotieven weer te geven, noch dat het verloop van het CGVS-verhoor voor hem nadelig kan geweest zijn. Dit klemte te meer nu uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers medische toestand hem wel toeliet om zonder problemen talrijke details te melden onder meer de sterfdata van zijn ouders, de geboortedata van zijn kinderen, zijn huwelijksdatum en de datum waarop hij zijn dorp verliet. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker meer voor de hand liggende gegevens niet kon toelichten als zijn beweerde politieke activiteiten of de redenen voor zijn vertrek en de rechtszaak die tegen hem liep, terwijl dit aan de basis lag van zijn komst naar België en zijn onderhoud op het CGVS. Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Voorts kan verzoeker bezwaarlijk menen dat hij louter op basis van vage verklaringen, waaruit geen politieke vervolging kan blijken en zonder zijn identiteit aannemelijk te maken, internationale bescherming dient te genieten omdat hij in Bangladesh zijn onschuld niet kan aantonen in een moordzaak terwijl hij twee- tot driehonderd getuigen had.

4.5. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

4.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK